

1. Áld-juk őt, áld - juk őt! Is - ten e - rős kar - ja

véd: Fél - tön ör - zi gyer - me - két. Áld - juk

öt, áld - juk őt; Áld-juk, áld-juk, áld-juk őt! M. R.

2. Áldjuk őt, áldjuk őt! / Minden földi szenvedés / Öröklétért
oly kevés! / Áldjuk őt, áldjuk őt; / Áldjuk, áldjuk, áldjuk őt!

3. Áldjuk őt, áldjuk őt! / Készen vár a mennyben ránk / Ékes
életkoronánk. / Áldjuk őt, áldjuk őt; / Áldjuk, áldjuk, áldjuk őt!